FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

föredraget den 29 mars 2001 [1]

1. Med denna talan om fördragsbrott har kommissionen kritiserat Republiken Italien för att ännu inte ha införlivat samtliga bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television [2] med den nationella rättsordningen. Enligt artikel 2 i direktiv 97/36 gick fristen för att införliva bestämmelserna ut den 30 december 1998. Kommissionen har särskilt gjort gällande att följande bestämmelser inte införlivats:

— artikel 1.1, i den mån artikel 1c i direktiv 89/552 ändras,

— artikel 1.2, som ersätter artikel 2 i direktiv 89/552 (med undantag för punkterna 3, 4, 5 och 6 som redan införlivats med den italienska rättsordningen),

— artikel 1.3, som inför artikel 2a i direktiv 89/552,

— artikel 1.4, som inför artikel 3a.3 i direktiv 89/552,

— artikel 1.12, som ersätter artikel 10 i direktiv 89/552 (med undantag för punkt 2 som redan införlivats med den italienska rättsordningen),

— artikel 1.14, som ändrar den första meningen i artikel 12 i direktiv 89/552,

— artikel 1.15, som ersätter artikel 13 i direktiv 89/552, och

1 — Originalspråk: tyska.
2 — EGT L 202, s. 60.

— artikel 1.18, som lägger till en ny punkt 2 i artikel 16 i direktiv 89/552.

2. Republiken Italien svarade den 29 mars 1999 på kommissionens formella underrättelse av den 12 mars 1999 genom att översända regeringens ändringsförslag till lagutkast d.d.l. A.S. 1138. [3]

3. Genom skrivelse av den 14 juni 1999 tillställde den italienska regeringen kommissionen ministerförordningen (Decreto ministeriale) av den 8 mars 1999 och angav att direktiv 97/36 därigenom införlivats. Förordningen avser beviljande av koncessioner till privata programföretag. Detta är emellertid inte föremålet för bestämmelserna i artikel 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.12, 1.14, 1.15 och 1.18 i direktiv 97/36, vilka kommissionen anser inte har införlivats.

4. Genom ett motiverat yttrande av den 4 augusti 1999 lämnade den italienska ministern med ansvar för telekommunikationsfrågor den 22 november 1999 en redogörelse för på vilket sätt bestämmelserna i direktiv 97/36 införlivats med den italienska rättsordningen. Denna lista bekräftar skrivelsen av den 29 mars 1999, enligt vilken några bestämmelser i direktiv 97/36 skulle införlivas genom lagförslaget d.d.l. A.S. 1138 och regeringens ändringsförslag. Inte heller efter det att svaromålet gavs in den 14 september 1999 har detta införlivande skett. Republiken Italien har således inte bestritt den i talan påpekade underlåtenheten att inom tidsfristen införliva direktiv 97/36.

5. Enligt fast rättspraxis har inte ett eventuellt avhjälpande av fördragsbrottet efter det att talan väcktes någon inverkan på huruvida talan skall vinna bifall. Föremålet för tvisten bestäms utifrån de grunder som kommissionen åberopat i sitt motiverade yttrande. Även om den däri angivna underlåtenheten avhjälpts efter det att den i artikel 226.2 EG föreskrivna fristen gått ut, kvarstår ett intresse såsom grund för det ansvar som en medlemsstat kan ådra sig gentemot andra medlemsstater, gemenskapen eller enskilda på grund av sitt fördragsbrott. [4] Därför saknar det betydelse för bedömningen av huruvida denna talan skall vinna bifall att lagutkastet d.d.l. A.S. 1138 däremellan antogs. Kommissionens yrkande skall därför bifallas.

3 — D.d.l. A.S. = disegno di legge Atto Senato, senatens lagförslag.

4 — Dom av den 9 november 1999 i mål C-365/97, kommissionen mot Italien (REG 1999, s. I-7773), punkt 45, och av den 30 maj 1991 i mål C-361/88, kommissionen mot Tyskland (REG 1991, s. I-2567), punkt 31.

6. Kommissionen har vidare yrkat att Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.

Förslag till avgörande

7. Mot bakgrund av ovan angivna överväganden föreslår jag att domstolen beslutar följande dom:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10 EG jämförd med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 om ändring av rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television genom att inte inom den föreskrivna fristen införliva artikel 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.12, 1.14, 1.15 och 1.18 i direktiv 97/36.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.